

جلسه متخصصين بين المللی ...

طرزی گفت: هر اثر باید کارت هویت داشته باشد. هر آبدۀ کارت هویت باید داشته باشد. هر آبدۀ عجل باید در مرحله نخست کارت هویت تهیه شود. سپس باستان شناس باید با هماهنگی با مهندس کار را به پیش ببرد. برت گفت: امسال باران بیش از حد معمول بوده، شهر غلغلۀ را دیدم آسیب دیده است، نیازمند اقدام عاجل است.

یامائوچی گفت: از پسته شش پل تا پسته آق رباط کار خواهیم کرد. متأسفانه دولت جاپان اجازه بازدید از چهل برج را نمی دهد. افغان ها می توانند این کار را انجام بدهند. از شش پل تا پسته آق رباط تحت پوشش یونسکو و دولت جاپان قرار دارد.

طرزی گفت که خواجه سبزپوش در وضع بدی قرار دارد، در مرحله نخست این بنا ترمیم گردد. رئیس اطلاعات و فرهنگ گفت که چهل ستون در حال تخریب قرار دارد. طرزی در بخش دیگر از سخنان خود گفت: من گیلایه دارم از این که شهر سلطنتی قبل از اسلام در سال 1318 در ملکیت مردم درآمده است و مردم قبائله گرفته است و از بین رفته است.

سپس رئیس اطلاعات و فرهنگ گفت: 150 کیلوگرم مین چهل ستون امسال منفجر شد. برت در مورد مراقبت از چهل ستون گفت: مسیر آب باید عوض شود. سپس در مرحله دیگر از جلسه روی جواز و ممانعت سکونت مردم در مغاره ها اظهار نظر شد. در این باره دیدگاه های موافق و مخالف طرح شد. از جمله طرزی گفت: سکونت در مغاره ها موجب تخریب است. رئیس دفتر ولایتی کمیسیون مستقل حقوق بشر مغاره نشینی را از دو زاویه مورد بحث قرار داد: یکی حق حفظ آبادات و دیگری حق سرپناه.

به نظر یامائوچی اگر مغاره نشینی موجب تخریب نگردد، عیب ندارد. امیر فولادی از مغاره نشینی در ترکیه نام برد و گفت: مغاره نشینی موجب حفظ مغاره ها می گردد. برت نیز معتقد است که مغاره نشینی عیب ندارد منتها باید مقررات در نظر گرفته شود.

پروفسور میده در سخنانی گفت: هیوان تسانگ زائر بودایی در سال 632 به بامیان آمده و تشریح کرده است که مغاره نشینی در بامیان یک روش زندگی بوده است. البته یک جای مخص.ص مقدس برای یک عده خاص بوده اند. یامائوچی معتقد است که قبل از مغاره نشینی بایستی نظارت و یا مونیتورینگ گردد.

طرزی در بخشی از سخنانش گفت: سال ها پیش زمانی که من مآمور این جا بودم، گارد داشتیم، هیچ کسی حق سکونت در مغاره ها را نداشتند. در طول دوره های ظاهرشان و داوودخانه کسی در مغاره زندگی نمی کرد. بایستی قاطعانه

عمل شود: یا مغاره نشینی و یا خیر. طرزی عقیده دارد زمانی که مغاره نشینی آثار را برهم زد، وانگهی مغاره ها اهمیتی ندارد.

در مرحله سوم بحث روی وضع مقررات بحث شد. سپس به اتفاق به موارد زیر توافق به عمل آمد:

1. توریست ها بدون راهنما نباشند.
2. گردشگران به محلات خطر برده نشوند.
3. گردشگران نباید نقاشی ها لمس کرده و چیزی بنویسند.
4. حداکثر شش نفر با راهنما در بودای شرقی وارد شوند.
5. موتر داخل ساحات حفاری نشوند.

ساخت و ساز در ولسوالی سیغان

◀ علی پیام

کارشناس حکومتداری و انکشاف امور ولایتی

اشاره: یکی از مظاهر چشم اندازهای حکومتداری بعد سخت افزاری یا زیربنایی است. در این شماره به چشم دیدهای خود از چشم اندازهای سخت افزاری و یا بعد زیربناسازی در ولسوالی سیغان می پردازم. شاید برای خواننده های گرمی واضح باشد که این گاهنامه، نشریه دولتی است. پس انتظاری که از این گزارش یا مقاله کوتاه خواهی داشت، در پی طرح موفقیت ها و دستاوردهای حکومت در ولایت بامیان می باشد. تذکر: عکس ها تو سط نو بسنده گرفته شده است.

به تاریخ بیست و ششم سرطان سال جاری برای تطبیق برنامه ارتقای ظرفیت دفتر ولسوالی سیغان به آن ولسوالی سفر داشتیم. در این نوشته به هیچ و چه به طرح سفرنامه و یا گزارش سفر برنامه ارزیابی و ارتقای ظرفیت دفتر ولسوالی سیغان تماس نخواهم گرفت. بلکه صرفا شما را به کارنامه حکومت در ولسوالی سیغان دعوت می کنم.

از زمانی که از کوتل به سوی دره ولسوالی سیغان که شیب تند و سریع داشت، وارد اعماق سیغان شدم، از همان ابتدا با جویچه سمندی طولانی و ممتد در طول سرک خاکه مواجه شدم، نشانه های از سازندگی در سیغان به چشمم رسید.

اگرچه در جای جای سیلاب بهار امسال جوی سمندی را تخریب کرده است، با آن هم امتداد جویچه در

امتداد سرک نشانه سازندگی را ترسیم می کند. به محض ورود به بازارک ساکت و آرام سیغان، به سازندگی در عرصه های زیربنایی برخورد می کنم. ساختمان های تازه ساخته شده و ساختمان های در حال ساخت و همچنین ساختن گلکاری بین جاده بازار همگی مرا فراخواند به حضور سازندگی و آبادانی در مرکز این ولسوالی.

منتظر این بودم که به مصاحبه و جستجوی با افرادی برایم که بومی این جا باشد. در دومین روز اقامتم از مرد محاسن سفیدی که خود را ثارنوالی ابتدائیه ولسوالی معرفی می کند، در باره ساخت و ساز زیربنا سؤالاتی می کنم.

در مجموع از جمع مصاحبه ها و چشمدیدها گزارش کوتاه و موجزی را در باره ساخت و ساز سیغان شما را دعوت می کنم.

در ولسوالی سیغان در عرصه های سخت افزاری و یا زیربنایی در قسمت معارف به تعداد ده مکتب ساخته شده است که شامل سه مکتب لیسه است، بقیه متوسطه و ابتدئیه. در عرصه های زیربناها می توان از ساختمان کامل ولسوالی با تجهیزات و سرویس کامل می توان اشاره کرد. همچنین از ساختمان قوماندانی امنیه نیز می توان نام برد. هریک از این دو ساختمان تکمیل است و محل بودوباش می باشند.

در عرصه ساخت و ساز دستگا های عدلی، محل ساختمان ثارنوالی نقشه شده است و اما تا هنوز شروع به کار نشده است. اما ساختمان دو طبقه محکمه ابتدائیه سیغان در تحت کار قرار دارد. قابل یادآوری است که هر سه تای این ساختمان ها را تیم بازسازی ولایتی (PRT) ساخته است. مسجد جامع سیغان نیز در حال ساخت است که هزینه ساخت آن از سوی سفارت کبرای کشور عربستان سعودی پرداخت شده است.

در عرصه سخت افزاری صحت، سیغان دارای سه کلینیک می باشد. دو کلینیک تازه ساخته شده است و مورد بهره برداری قرار گرفته شده است. اما یکی دیگر مربوط به دوره حکومت محمد داوود می باشد. در سیغان چندین پروژه سخت افزاری تطبیق شده است که می توان از پروژه بند برق آبی در مرکز سیغان نام برد. بند دیگر بند برق سیدبابا می باشد. پروژه آبرسانی رفاه عامه تحت کار می باشد. همچنین در قریه های سوخته چنار و قرغان پروژه سولر تطبیق شده است.

در عرصه های جاده سازی سرک سیغان از دهن سیغان تا مرکز سیغان می توان اشاره کرد که توسط تیم بازسازی ولایتی (کشور نیوزیلند) تقبل شده است که تا به هنوز شروع نشده است. از نظر پل و پلچک به طور قابل ملاحظه کار شده است.

وضعیت قضایی در سیغان نیز قابل توجه است. مصاحبه ای که با محمدرحیم عضو قضای محکمه ابتدائیه...

ادامه صفحه 7